C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.1r-276/24 Judecătoria Bălți sediul Fălești
1-24024474-03-1r-21052024 Judecător L.Trocin

D E C I Z I E
În numele Legii
11 iulie 2024

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Oleg Moraru, Viorel Pușcaș

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către inculpatul Bejenari Denis împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 23.04.2024, prin care:

> **Bejenari Denis** *****, născut la *****, numărul de identificare *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, studii gimnaziale, supus serviciului militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale,

a fost recunoscut vinovat și condamnat conform art.264^1 alin.(1) CP la pedeapsă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara aplicată lui Bejenari Denis, s-a menținut până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Bejenari Denis în beneficiul statului a sumei de 390,80 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond – 04.03.2024-23.04.2024, în instanța de recurs - 21.05.2024-11.07.2024.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,
-

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Bejenari Denis, la data de 17.02.2024, aproximativ la ora 00:55, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, intenționat conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, a ignorat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357, din 13.05.2009, prevăzute de pct.14 lit.a), care prevede că „*Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției*”, deținând permis de conducere de categoria ”B”, a condus mijlocul de transport și anume automobilul de model „Volvo S40” cu numărul de înmatriculare *****, pe un drum public din *****, în rezultatul căruia fiind suspus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” de către agentul constatator Subofițer Superior al serviciului patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești al secției patrulare Nord al Direcției patrulare Nord al INSP al IGP, *****, s-a constatat conform procesului-verbal de testare alcoolscopică efectuate cu aparatul „Drager Alcooltest 6810” din 17.02.2024 și a cotorului de investigație nr.3493 din aceiași dată, o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,58 mg/l, iar conform raportului de expertiză judiciară toxicologică nr.202406P0087 din 26.02.2024 în proba de sânge prelevată de la Bejenari Denis s-a stabilit o concentrație de alcool în mărime de 1,59 g/l, ce conform art.134[12] alin.(3) CP, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a concluzionat, că vinovăția lui Bejenari Denis este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, ultimul recunoscând vinovăția în comiterea faptelor incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) CP – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Stabilind ca fiind dovedită comiterea de către Bejenari Denis a infracțiunii lui incriminate, instanța de judecată i-a stabilit în baza art.264[1] alin.(1) CP pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara aplicată lui Bejenari Denis, instanța a menținut-o până la rămânerea definitivă a sentinței. A mai dispus instanța încasarea de la inculpatul Bejenari Denis în beneficiul statului a sumei de 390,80 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

La 23.04.2024 instanța a pronunțat sentința în cauză, care în temen a fost atacată cu recurs de către inculpatul Bejenari Denis, fiind solicitată casarea actului judecătoresc contestat în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului

în temeiul art.79 CP să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În argumentarea acestor solicitări inculpatul-recurent a invocat, că prima instanţă corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârşit infracţiunea imputată – împrejurări în acest sens fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 CPP, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Însă consideră recurentul, că pedeapsa lui stabilită este una ilegală în latura ce ţine de aplicarea pedepsei compliementare obligatorii sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, fiind aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, soluţia instanţei în această parte este exagerat de gravă, neţinându-se cont de personalitatea inculpatului şi de cumulul de circumstanţe atenuante.

Invocă recurentul, că instanţa de fond nu în deplină măsură şi neconvingător a argumentat motivele neaplicării prevederilor art.79 CP, pedeapsa aplicată fiind vădit neproporţională faptei comise.

Menționează inculpatul-recurent, că infracțiunea de care este învinuit inculpatul, face parte, conform art.16 CP, din categoria celor uşoare, inculpatul nu are antecedente penale, a săvârşit pentru prima dată o infracţiune din categoria celor uşoare, şi-a recunoscut integral vinovăţia în cele săvârşite la faza de urmărire penală şi în cadrul şedinţei de judecată solicitând examinarea cauzei penale în baza art.364[1] CPP, are la întreţinere 2 copii minori, şi părinţii - faptele date în opinia recurentului fiind un cumul de circumstanţe atenuante.

Referindu-se la prevederile art.61, art.75 și art.78-79 CP inculpatul-recurent menționează, că în cauza sa este posibilă neaplicarea pedepsei complementare, or, condamnarea cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport îl va lipsi de posibilitatea de a se întreţine. Consideră, că instanța de judecată urma să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei, pe când instanța nu a motivat complet şi obiectiv soluţia de individualizare a pedepsei penale, ajungând la o concluzie eronată în ce priveşte neaplicarea prevederilor art.79 CP faţă de inculpatul Bejenari Denis.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces.*

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi

menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, asupra cărora inculpatul nu a avut obiecții și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat de către organul de urmărire penală și cercetat în ședința de judecată, instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Bejenari Denis în comiterea infracțiunii prevăzută de art.264[1] alin.(1) CP, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa penală sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit cererii de recurs, Bejenari Denis a căzut de acord cu sentința primei instanțe în ce privește stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, în ce privește încadrarea juridică a acțiunilor sale, sentința fiind criticată doar în latura aplicării pedepsei, fiind apreciată una prea aspră, dezacord fiind invocat cu neaplicarea față de inculpat a prevederilor art.79 CP.

Analizând solicitările inculpatului invocate în recurs în raport cu materialele puse la dispoziția instanței, Colegiul conchide, că cerințele formulate nu sunt întemeiate, or, vin în dezacord cu împrejurările cazului, ce vizează caracterul prejudiciabil al faptei comise de către acesta. În susținerea acestei concluzii Colegiul va menționa prevederile art.61 CP, care la alin.(1) stipulează, că *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor*, la alin.(2) fiind menționat, că *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Totodată art.75 CP la alin.(1) stipulează, că *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*.

Potrivit sentinței, instanța de fond constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat și stabilindu-i pedeapsa penală, a reținut că Bejenari Denis a fost găsit vinovat în comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, a

recunoscut vina, s-a căit, este caracterizat satisfăcător la locul de trai, anterior necondamnat, are la întreținere doi copii minori, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, nu este angajat în câmpul muncii şi a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce a simplificat evident judecarea cauzei.

Respectiv, Colegiul penal conchide, că instanța de judecată în baza materialelor anexate la dosar a stabilit toate circumstanțele referitoare la fapta infracțională comisă de inculpat și personalitatea acestuia, pentru a-i stabili o pedeapsă justă și echitabilă.

Luând în considerație prevederile art.61 și art.75 CP în raport cu criteriile complementare ce vizează persoana lui Bejenari Denis, Colegiul conchide, că prima instanță i-a stabilit acestuia pedeapsa principală sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 150 ore, și just a conchis, că la caz nu sunt prezente temeiuri pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută de sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

Colegiul penal conchide, că măsurile de pedeapsă stabilite lui Bejenari Denis sunt adecvate faptei comise de el, pedeapsa astfel cum a fost stabilită de către prima instanță este una echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale.

La caz, instanța de recurs similar ca și cea de fond consideră, că doar prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, vor fi atinse scopurile pedepsei penale, în special cel de prevenire a comiterii noilor infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Colegiul conchide, că pedeapsa aplicată va fi capabilă să convingă inculpatul de a respecta legea penală și a evita în viitor săvârșirea unor fapte similare.

În ce privește dezacordul lui Bejenari Denis cu aplicarea în privința sa a pedepsei complementare sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, acesta invocând că instanța urma să se conformeze prevederilor art.79 alin.(1) CP și să nu aplice față de el respectiva pedeapsă complementară obligatorie rezultând din cumulul circumstanțelor atenuante, Colegiul îl apreciază unul neîntemeiat, în acest sens menționând următoarele.

Dispozițiile art.79 alin.(1) CP stipulează, că *ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea*

respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie, totodată alin.(1^1) stipulează, că *poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1)*.

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, în cazul din speță, este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale, acestea pot constitui o circumstanță atenuantă sau un cumul de circumstanțe atenuante legate de situațiile menționate la alin.(1) al art.79 CP. La caz însă, Colegiul penal nu a stabilit circumstanțe de acest gen, care ar servi temei pentru neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzută la sancțiunea art.264^1 alin.(1) CP.

Colegiul penal notează, că la caz n-a fost demonstrat faptul precum că activitatea desfășurată de inculpat pentru a acumula resurse financiare pentru întreținerea familiei ar fi legată de conducerea mijloacelor de transport.

De rând cu aceasta, Colegiul reține că dispozițiile art.79 alin.(1) CP nu sunt imperative, posibilitatea neaplicării pedepsei complementare obligatorii urmând a fi apreciată la discreția instanței rezultând din convingerea fermă că atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art.61 alin.(2) CP poate avea loc și fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii, ceea ce nu persistă la caz.

Colegiul reține, că deși componența infracțiunii de la art.264^1 alin.(1) CP, care a fost comisă cu vinovăție de către Bejenari Denis, este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă un grad și mai avansat de pericol.

Deci, Colegiul penal consideră, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatului Bejenari Denis îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art.79 alin.(1) CP ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că motivele recursului nu și-au găsit confirmare, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către inculpatul **Bejenari Denis** ***** împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 23.04.2024, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) CP, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

Copia corespunde originalului.